

I, по-третє, застосовувати касовий метод як альтернативу методу нараховування можуть лише підприємства малого бізнесу для спрощення бухгалтерського обліку та покращення платіжної дисципліни за податком на прибуток і ПДВ. Це не означає, що великі та середні підприємства не зможуть використовувати касовий метод, наприклад, як різновид управлінського обліку з метою подальшого якісного економічного аналізу своєї діяльності.

Пропозиції щодо визначення концептуальної основи бухгалтерського обліку касовим методом у сучасних умовах включають таке:

1) амортизація основних засобів розраховується лише прямо-лінійним і виробничим методами;

2) при оцінці вибуття запасів не застосовується метод нормативних затрат;

3) рахунок «Готова продукція» має два субрахунки: «на складі» та «в дорозі»;

4) облік векселів здійснюється чистим методом без нараховування доходів (витрат) майбутніх періодів;

5) резерв сумнівних боргів в обліку не застосовується;

6) доходи і витрати майбутніх періодів обліковуються лише фактично отримані (сплачені), а не нараховані;

7) забезпечення майбутніх витрат і платежів в обліку не застосовується;

8) витрати діяльності підприємства обліковуються із застосуванням 8-го класу рахунків;

9) підприємства, що ведуть фінансову діяльність, касовий метод обліку не застосовують.

На нашу думку, можна з впевненістю стверджувати, що такі «спогади» про касовий метод обліку зможуть суттєво покращити майбутнє українського бізнесу і малого зокрема.

УДК 657

Вадим Козак,
к.е.н., доцент
кафедри міжнародного обліку та аудиту,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ АКТИВІВ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ

Підприємства України, бажаючи всебічного розвитку економічних відносин з іншими державами на взаємовигідній основі,

здійснюють зовнішньоекономічну діяльність, одним з видів якої є операції з імпорту [1].

Для нарахування митних платежів при ввезенні товарів використовуються відомості про їх митну вартість [2].

Митною вартістю товарів, які переміщуються через митний кордон України, є вартість товарів, що використовується для митних цілей, яка базується на ціні, що фактично сплачена або підлягає сплаті за ці товари.

При цьому документами, які підтверджують митну вартість товарів, є зовнішньоекономічний договір (контракт) і додатки до нього; рахунок-фактура (інвойс); банківські платіжні документи, що стосуються оцінюваного товару (якщо рахунок сплачено); за наявності — інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару; транспортні (перевізні) документи, якщо за умовами поставки витрати на транспортування не включені у вартість товару, а також документи, що містять відомості про вартість перевезення оцінюваних товарів; копія імпоротної ліцензії, якщо імпорт товару підлягає ліцензуванню; якщо здійснювалося страхування — страхові документи, а також документи, що містять відомості про вартість страхування.

Варто зазначити, що одним з документів, що подаються декларантом для підтвердження заявленої митної вартості, є рахунок-фактура (інвойс), який Міністерство фінансів України не визнає первинним документом [3].

Не дивлячись на такий значний перелік вагомих документів, органам доходів і зборів надається право самостійно визначити митну вартість товарів з застосуванням ще п'яти методів, які є другорядними, а саме [2]:

- а) за ціною договору щодо ідентичних товарів;
- б) за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів;
- в) на основі віднімання вартості;
- г) на основі додавання вартості (обчислена вартість);
- г) резервний.

При цьому їх застосуванню має передувати процедура консультацій між органом доходів і зборів і декларантом з метою визначення основи вартості.

Такі дії призведуть, у подальшому, до невідповідності інформації, зазначеної у первинних документах, тій, яка буде відображена в обліку, що також буде суперечити п. 9 П(С)БО 9 «Запаси», який дає вичерпний перелік складових первісної вартості запасів, придбаних за плату [4].

Процедура консультацій, а також значний перелік зазначених другорядних методів, на нашу думку, переводять формалізовану в цілому процедуру визначення митної вартості товарів, у «ручний режим» і, відповідно, сприяють її «регулюванню» залежно від потреб органів доходів і зборів, або їх окремих посадових осіб.

Враховуючи викладене, вважаємо за необхідне виключити застосування другорядних методів визначення митної вартості товарів, залишивши лише основний, що базується на інформації з відповідних документів.

Список використаної літератури

1. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16.04.1991 р. № 959-ХІІ.
2. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI.
3. Лист Міністерства фінансів України від 09.07.2007 р. № 31-34000-20/23-4579/480023-4618.
4. Наказ Міністерства фінансів України «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку» від 20.10.1999 р. № 246 [П(С)БО 9 «Запаси»].

УДК 657.6:658.1

Світлана Кузнецова,
д.е.н., професор,
завідувач кафедри міжнародних
фінансів, обліку та оподаткування,
Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК МАЙБУТНЬОГО: ТЕОРІЯ ХАОСУ ТА ІНФОРМАЦІЙНА СИМЕТРІЯ

Ускладнення систем (соціальних, політичних, фінансових, інформаційних), що є притаманним сучасному світу, запускає механізми хаотичного структурування. Усвідомлення хаотичності людського існування в усіх сферах життя повинно стати підґрунтям формування системи бухгалтерського обліку майбутнього. Фундаментальну роль у цьому відіграє загальний перехід до економіки знань, для якої характерне домінування інформаційного ресурсу, інтелектуального капіталу та нематеріальних активів. Це вимагає перегляду традиційних підходів до бухгалтерського об-